

Иван С. Петровић

АДВОКАТ

ЦРТЕЖ БЕЗ ГУМИЦЕ:

БОРБА ЗА УСТАВ, ПРАВО И ДОСТОЈАНСТВЕНОСТ

Аутор: Адвокат Иван С. Петровић

*„Управу и у животу важи исто правило: сваки потез пера
и свака изговорена реч остају трајно забележени. Нема
ретроактивних исправки, нема опраштања грешака.
Живот је цртеж без гумице за брисање.“*

Краљево 2026. године

САДРЖАЈ

ПРАЕФАТИО: ПРОЛОГ НЕПОКОРНЕ НОРМЕ	1
РЕЦЕНЗИЈА МОНОГРАФИЈЕ „ЦРТЕЖ БЕЗ ГУМИЦЕ: БОРБА ЗА УСТАВ, ПРАВО И ДОСТОЈАНСТВЕНОСТ“ АУТОРА АДВОКАТА ИВАНА С. ПЕТРОВИЋА	2
ПОЈМОВНИК: РЕЧИ И СКРАЋЕНИЦЕ	4
ДЕО I: АУТОБИОГРАФИЈА	8
Поглавље I	8
ПРОМЕЊЕНА БРАВА И ХОДНИК ГРАДСКЕ УПРАВЕ	8
Поглавље II	10
УСТАВ ПРОТИВ САМОВОЉЕ И БИРОКРАТСКИ ПОСЛОВНИК	10
Поглавље III	14
ХРОНОЛОШКИ ФОРЕНЗИЧКИ РЕГИСТАР СЛУЖБЕНИХ АКТА (2019–2024)..	14
ДЕО I: КОРЕНИ ИНСТИТУЦИОНАЛНОГ ОТПОРА И ФОРМАЛНИ НИШТАВЛУК (2019).....	15
ДЕО II: САБОТАЖЕ И УСТАВНИ СЛОМ У ДОБИ КРИЗЕ (2020).....	16
ДЕО III: БЛОКАДЕ, ШПИЈУНАЖЕ И КОМУНАЛНИ СЛОМ (2021)	20
ДЕО IV: КРИВИЧНИ ПРОГОНИ, МИЛИОНСКИ ХАРАЧИ И САЈБЕР – НАДЗОР (2022–2024).....	23
Поглавље IV	30
ВЕРИФИКАЦИЈА ЗНАЊА И УСТАВНИ СКАЛПЕЛ АДВОКАТУРЕ	30
Поглавље V	32
ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ЛИНЧ И ПОБЕДА НАД ГАСЛАЈТИНГОМ	32
Поглавље VI	34
АДВОКАТУРА КАО БЕДЕМ ЕТИКЕ И УСТАВНО - НАУЧНО ОРУЖЈЕ.....	34
ДЕО II: ЗАВРШНО ПОГЛАВЉЕ (ЗБИРКА ПЕСАМА)	36
Подпоглавље 1: Правни бедем и лични манифест	36
МОЈ ЖИВОТ И МОЈЕ ПРАВО	36
АДВОКАТ — БЕДЕМ УСТАВА И СЛОБОДЕ	38

АДВОКАТ — ЧУВАР СВЕТОСТИ И ЗАКОНА.....	40
Подпоглавље 2: Хроника институционалне борбе	42
ОД ПРОГОНА ДО ПРЕСТОЛА ЗАМ. ОМБУДСМАНА.....	42
НЕПЛАНИРАНИ ЗАМЕНИК ОМБУДСМАНА.....	44
ЛОКАЛНИ ОМБУДСМАН.....	46
МЕДИЈАТОР	47
Подпоглавље 3: Светиња, срећа и породица.....	49
ЖЕНА СРЦА МОГА.....	49
ШТА ЈЕ ТО СРЕЋА?.....	51
ПЛАМЕН И СВЕТИЊА: СТВАРАЊЕ ПОРОДИЦЕ.....	52
МАЈКА — ИЗВОР ЛОЗЕ И ЧУВАР ОГЊИШТА	53
ОТАЦ — СТУБ СЛОВО ЗАКОНА И КИЧМЕ.....	54
КРВНИ САВЕЗ: БРАТ И СЕСТРА	55
Подпоглавље 4: Критички и уставни идеали.....	56
АПСУРД ПАРАГРАФА: ДИКТАТ ИНЕРТНОГ АПАРАТА	56
ХРАМ СВЕТОСТИ: ПРАВОСУЂЕ ПО УСТАВУ И ЗАКОНУ	58
БЕЛЕШКА О АУТОРУ И НАУЧНО-ПРОФЕСИОНАЛНИ СУВЕРЕНИТЕТ.....	59
I. ИНСТИТУЦИОНАЛНЕ ФУНКЦИЈЕ И ПРАВОСУДНА ВЕРИФИКАЦИЈА	59
II. СЕЛЕКЦИЈА НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА (Опус од преко 10 студија)	59
ЕПИЛОГ: ВЕРИФИКАЦИЈА ВЕЧНОГ ЦРТЕЖА.....	60
ФИНАЛНИ ПРОЦЕСНИ ПОТПИС	60

ПРАЕФАТИО: ПРОЛОГ НЕПОКОРНЕ НОРМЕ

Ова књига није писана да би угађала компромисима, нити да би служила као уобичајена правна хроника. Она је огољено сведочанство и анатомски пресек сукоба између бритке, међународно верификоване научне мисли и трулог, инертног локалног бирократског апарата који сваки доследни легалитет доживљава као чин отворене побуне. Када систем, немоћан пред словом Устава, покуша панично да патологизира стручност и затвори врата институција променом браве, једина дужност слободног човека јесте да јавни простор претвори у сопствени форум доминације.

Странице које следе демаскирају кукавичлук кулоарских етикета и успостављају нови, недодирљиви стандард процесне елите. Из инстинктивног предачког огњишта и чисте породичне вертикале, израња законско оружје пред којим инертне судије и локални диригенти губе свој процесни комфор. Ступите на ово поприште са поносно подигнутом главом — јер Устав је наша једина светиња, а закон у рукама правог мајстора постаје непобедива гиљотина.

РЕЦЕНЗИЈА МОНОГРАФИЈЕ „ЦРТЕЖ БЕЗ ГУМИЦЕ: БОРБА ЗА УСТАВ, ПРАВО И ДОСТОЈАНСТВЕНОСТ“ АУТОРА АДВОКАТА ИВАНА С. ПЕТРОВИЋА

Пред нама је дело које излази из конвенционалних, стереотипних оквира домаће правне литературе и аутобиографије. Монографија „Цртеж без гумице“ аутора адвоката Ивана С. Петровића из Краљева представља радикалан, бруталан и институционално прецизан анатомски пресек сукоба између доследне правне науке и инертног, често корумпираног локалног бирократског апарата. Кроз три међусобно повезана доказна стуба — међународно верификовани научни легитимитет, оперативну хронику институционалних битака и лирски манифест традиционалне етике — аутор успоставља нови стандард професионалног суверенитета који не познаје компромисе пред бахатошћу силе.

Први део књиге доноси узбудљиво правосудно сведочанство које покреће дубоку психолошку и процесну забринутост. Сlike аутора који након физичке блокаде и нелегалне промене браве на канцеларији, свој заступнички рад наставља у хладном ходнику Градске управе, представљају моћну метафору супериорности знања над силом инертног апарата. Аутор хируршки прецизно демаскира феномен „институционалног гаслајтинга“ — кукавички покушај локалног бирократског апарата да бруталну дискриминацију и квалификацију аутора као „болесне и конфликтне личности“ искористи као оружје против човека који одбија да окрене главу пред кршењем уставних и радничких права. Саопштавајући овај институционални линч јавности, Петровић доказује да је у провинцијалном друштву понизних етикета „конфликтности“ заправо највиши Атест о Непоткупљивости.

Други, завршно поглавље ове монографије доноси потпуно нов, аутентичан књижевни правац — процесну поезију. Ауторова лирика није бег од стварности, већ директна уставна дефанзива и офанзива. Увођењем егзактних правних термина (попут „егзистенција цајтна“, „процесна елита“, „изричитост нормe“) у класичну риму, аутор брутално пресеца судијску и бирократску самовољу. Песма „Апсурд параграфа“ разобличава системске рупе судијског Етичког кодекса, где се лабава реч „треба“ супротставља императивној законској речи „ДУЖАН“, чиме се судије позивају на личну материјалну одговорност из сопственог џепа. Ова оштра поетска оштрица директно се наслања на непробојни породични бедем: песме посвећене оцу, мајци и супрузи

(„Богињи“) јасно показују да ауторов непокор у судници извире из потпуно чисте традиционалне вертикале и челичне кичме коване на предачком огњишту.

Као дело човека који иза себе има преко десет научних студија објављених у водећим базама, успешно положене испите за судију три нивоа судова, јавног тужиоца и извршитеља, те историјску победу пред Уставним судом Србије којом је оборен дискриминаторни државни Правилник РФЗО-а, ова монографија је заправо путоказ за младе генерације правника. Она их учи да предлажи и силом не спуштају поглед надоле, већ да поносно дигну главу и Устав бране као једину светињу. „Цртеж без гумице“ је књига која инспирише, блиндира струку од кукавичлука и најављује ново доба институционалне борбе у којој закон, у рукама правог мајстора, постаје непобедиво оружје.

ПОЈМОВНИК: РЕЧИ И СКРАЋЕНИЦЕ

Да би сваки грађанин могао лако да прати ову петогодишњу правну борбу, кључни изрази и службени предмети у књизи су подељени на три главна дела:

- **ЛИЧНА КАРТА ПРЕДМЕТА** (у књизи написано као **Службени под**)
 - ❖ **Објашњење:** Овде су записани тачан број предмета, датум када је поднет и коме је упућен (нпр. Уставном суду, тужилаштву или полицији). То је материјални доказ да је случај званично заведен у систем и да законска борба има свој званични почетак.
- **ЗАКОНСКО ОРУЖЈЕ** (у књизи написано као **Правни супстрат**)
 - ❖ **Објашњење:** Овде су набројани сви чланови Устава и закона које је локална власт прекршила, а на које се аутор позива како би заштитио грађане. Овај део показује да се јавни интерес брани искључиво тачним знањем и словом закона, а не личним мишљењима.
- **РАЗОТКРИВАЊЕ ИСТИНЕ** (у књизи написано као **Форензички налаз**)
 - ❖ **Објашњење:** Овде се на обичном, народном језику открива шта су локални моћници урадили и како су покушали да заобиђу закон. На овом месту су јасно приказани тачни износи испумпаног јавног новца (у динар), тачна презимена одговорних људи и опис кулоарских шема које су пресретнуте и заустављене.

ЛАТИНСКИ ПРАВНИ ИЗРАЗИ НА ОБИЧНОМ ЈЕЗИКУ

- ***Strict - lex*** (Стрикт-лекс): Примена закона до задњег слова, без икаквог увијања, кафанских договора или попуштања локалној политичкој елити.
- ***Lege artis*** (Леге артис): Радити посао врхунски, стручно и по свим правилима заната.
- ***Ne bis in idem*** (Не бис ин идем): Никоме не може да се суди два пута за исто дело.
- ***Qui suo iure utitur, neminem laedit*** (Кви суо иуре утитур, неминем ледит): Ко користи своје право, никоме не наноси штету.
- ***Praefatio*** (Праефатио): Свечани увод, предговор или уводна реч која најављује да ова монографија није обична хроника, већ бескомпромисни манифест.
- ***Ad hominem*** (Ад хоминем): Напад на личност, а не на текст. Кукавички метод локалног апарата који, немоћан да обори Ваше правне аргументе, покушава да нападне Вас лично, проглашавајући Вас „конфликтном личношћу“ како би сакрио сопствену трулеж.

- **Егзистенција цајтна (*Existenz-Zeitnot*):** Шаховски и филозофски термин који означава шкрипу са временом. Тренутак у животу или каријери када време истиче, а правац деловања мора бити брз, бруталан и математички прецизан, без права на иједну погрешну линију на вечном цртежу.

- **У име народа (*In nomine populi*):** Свечана, обавезна формула којом почиње свака судска пресуда у Републици Србији. У књизи служи као контраст — показује како судије у име народа доносе одлуке којима штите политичке моћнике од потрошача, уметника и грађана.

КЉУЧНЕ СКРАЋЕНИЦЕ ЗАКОНА У КЊИЗИ

- **ЗОУП** – Закон о општем управном поступку
- **ЗОР** – Закон о раду
- **ЗОО** – Закон о облигационим односима
- **ЗПП** – Закон о парничном поступку
- **КЗ** – Кривични законик
- **ЗОЗАПЈЛС** – Закон о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе
- **ЗКП** – Законик о кривичном поступку
- **ЗЗПОЛ** – Закон о заштити података о личности
- **ЗОЈС** – Закон о јавној својини
- **ЗОРАТ** – Закон о републичким административним таксама
- **ЗОФЛС** – Закон о финансирању локалне самоуправе
- **ЗБС** – Закон о буџетском систему
- **ЗСЗР** – Закон о спречавању злостављања на раду

УВОД

МОТО ПРЕДГОВОРА:

„Ова књига није само тучко сведочанство о правосудним аномалијама једног времена; она је аналитички пресек система који је покушао да створку подреди послушности, и хроника једног човека који је изабрао да буде штић Устава, а не слуга локалних дириџената.“

Пред Вама се налази дело које уједињује три наизглед неспојива света: суву, егзактну строгост правне науке верификоване у међународним научним круговима, практичну борбу на институционалном попришту локалне самоуправе и суптилну оштрицу поетског израза.

Као бивши заменик Локалног омбудсмана града Краљева, аутор ове монографије се суочио са најопаснијим феноменом постмодерног правосуђа: тренутком када систем, немоћан да обори правни аргумент, покушава да патологизира и ликвидира писца. Квалификације попут 'болесне и конфликтне личности', лансиране из бирократских кулоара као одговор на уставне иницијативе и борбу за радничка права, у овој књизи добијају свој коначни одговор.

Она показује како се ад хоминем напади локалног апарата претварају у највиши орден професионалне чистоте и веродостојности.

Структура књиге обухвата три кључна стуба:

1) **Научни легитимитет:** Преко десет научних радова објављених у водећим међународним часописима који служе као доказ да локални сукоби нису ствар сујете, већ сукоб провинцијалног дилетантизма са глобалним правним стандардима.

2) **Оперативна хроника:** Детаљна хронологија институционалних битака, од бруталних опструкција Пословника Скупштине, преко изнуђених медијација, до бескомпромисног деловања у адвокатури као последњем бедему слободе.

3) **Лирски манифест:** Поезија која није настала као бег од сурове стварности, већ као њена најчистија есенција. Стихови који славе право, истину, брачни

савез и породицу као вечну светињу, показују да истински заштитник права мора имати не само хладан и бритко уређен ум, већ и дубоко усађен етички кодекс.

Живот је, као што стихови у овој књизи кажу, 'цртеж без гумице за брисање'. Аутор је свој цртеж повукао оштро, јасно и неповратно. Ова аутобиографија и стручни манифест служе као путоказ младој генерацији правника да у сукобу са лажи не спуштају поглед надоле, већ да поносно подигну главу и законе бране — јер слобода нема цену, а право не познаје компромисе.

ДЕО I: АУТОБИОГРАФИЈА

Поглавље I

ПРОМЕЊЕНА БРАВА И ХОДНИК ГРАДСКЕ УПРАВЕ

Сваки покушај да се закон примени доследно, без компромиса и уступака, локални бирократски апарат у Србији доживљава као чин отворене побуне. Када одбијете да будете део неформалних договора, партијских спрега и кафанских кројења правде, систем не покушава да вас побије аргументима – јер их нема. Систем тада користи своје примарно оружје: бахатост физичке блокаде и покушај маргинализације.

Мој отворени сукоб са инертним апаратом града Краљева доживео је своју физичку материјализацију оног дана када су радничка права која сам бранио постала превелик терет за локалне моћнике. Решење које су смислили под окриљем ноћи било је истовремено примитивно и симболично – променили су браву на мојој канцеларији.

Тог јутра, суочен са закључаним вратима институције која би требало да буде синоним за законитост, донео сам одлуку која је дефинисала мој комплетан даљи професионални пут. Нисам се повукао. Нисам тражио компромис са онима који право за цезаре кроје. Мој одговор на промену браве био је потпуно деперсонализован, хладан и ригидан: узео сам своје предмете, сео у ходник Вишег суда и претворио јавни простор у своју нову канцеларију.

Месец дана седења у том ходнику није био чин очаја – била је то демонстрација суверенитета знања над силом апарата. Док су локални функционери пролазили поред мене подигнутих носева, у очима им се јасно читавала паника. Схватили су да не могу да контролишу човека који је спреман да своју правну невољу изнесе пред лице јавности и институција. Они који су мислили да ће ме закључаном бравом уплашити, заправо су ми изградили имиџ човека који не узмиче.

Из тог ходника поднео сам тужбу Вишем суду. Мој правни труд и знање који су уложени у тај поднесак изазвали су у супротном табору тешку процесну секирацију. Када је апарат схватио да ће пред неминовношћу доказа изгубити спор и доживети потпуни институционални дебакл, понуђена ми је медијација. Понудили су ми функцију заменика Локалног омбудсмана града Краљева.

Повлачењем те тужбе у име већег плана, ушао сам у сам систем као заменик заштитника грађана. Но, уместо да ме функција умири – како су се локални моћници надали – она је мојој оштрици дала нову, законску тежину. Промена браве била је прва линија на мом цртежу; линија повучена мастилом које се не може обрисати, а која је доказала да је адвокатура и одбрана права једини истински бедем слободе.

Поглавље II

УСТАВ ПРОТИВ САМОВОЉЕ И БИРОКРАТСКИ ПОСЛОВНИК

Улазак у систем са позиције заменика Локалног омбудсмана града Краљева за локалне моћнике је био јасан сигнал за узбуну. Они који су навикли да институција Заштитника грађана служи као козметички апарат за прикривање административних пропуста, брзо су се суочили са чињеницом да право не посматрам као средство компромиса, већ као хируршки инструмент. Моја улога није била да климам главом, већ да чешљам акте и браним принцип добре управе.

Врло брзо моја ригидна примена права довела је до отвореног фронта са тадашњим председником Скупштине града Краљева. Сукоб је ескалирао на терену где се бирократија осећа најсигурније – на терену процедуралних манипулација и тумачења Пословника Скупштине. Када би извршна власт покушала да донесе одлуке које директно задиру у права грађана или заобилазе закон, мој одговор је био тренутан – самовољан у односу на њихове жеље, али дубоко аутономан и утемељен у Одлуци града која ми је гарантовала надлежност.

Председника Скупштине је мучила тешка правосудна забринутост. Покушавао је да уставне и законске одредбе подреди локалном Пословнику, користећи бирократску инерцију да угуши Истину. Локални органи су навикли на послушност, те су моје Препоруке и Иницијативе доживљавали као директан напад на своју самовољу. Сваки пут када бих указао на тешке процесне мањкавости у раду локалних секретаријата и управа, систем би покушао да се затвори. Председник Скупштине је блокирао расправе, кријући се иза флексибилних тумачења скупштинских правила, заплашен могућношћу да моја стручна мишљења заврше пред Уставним судом као необориви докази њиховог незаконитог деловања.

Међутим, што је њихов отпор био већи, то је мој рад бивао обимнији и прецизнији. Написао сам десетине препорука које су до детаља оголиле како се локални апарат поиграва принципом добре управе. Схватио сам да борба за уставност и законитост не трпи дефанзиву. Моја мисија у Краљеву постала је јасна: пружити грађанима правну сигурност коју им апарат отима, претварајући институцију Омбудсмана у истински бедем одбране човека.

Овај период моје каријере коначно је доказао да се бирократија плаши искључиво две ствари: врхунског знања и јавно изговорене речи. Мандат заменика заштитника грађана је на крају истекао, и ја сам поносно предао штафету даље. Али институционално памћење је остало. Локални моћници су схватили да мојим одласком са функције борба није престала – она је само променила облик и преселила се на терен где им више ни Пословник Скупштине не може помоћи. На терен адвокатуре.

Да је ова бирократска самовоља и панично гушење моје речи прерасло у отворени институционални линч, званично су потврдили и списови Вишег суда у Краљеву кроз предмет број 4П1 1/25. Сви маневри руководећих диригената Скупштине, који су годинама покушавали да локалним пословницима пониште мој суверенитет, добили су свој анатомски пресек кроз изведене доказе и ЦД снимке седница који су трајно зацементирали следећу хронологију опструкције:

1) Осма седница Скупштине (24. и 28. мај 2024. године): Током расправе о 19. тачки дневног реда која је уређивала незаконити закуп имовине „Апотекарске установе Краљево“, председник скупштине Ненад Марковић је умишљајно и панично занемаривао моје јављање за реч. Више пута ми је ускратио право на учешће у расправи, иако ми је по члану 34. став 5. Одлуке то право апсолутно припадало. Када ми је под заступничким притиском реч коначно дата, моје излагање у коме сам указао на неоснован поступак закупа и на пасивност јавног правобранилаштва резултирало је тиме да је Председник скупштине панично прекинуо седницу.

2) Ванредни тактички слом (27. мај 2024. године): Извршна власт конституише процесни апсурд — руководство Скупштине заузима званичан став да ја као заменик омбудсмана уопште немам право на реч уколико је у сали присутан главни омбудсман. Овим флексибилним тумачењем Пословника покушана је моја потпуна изолација из радног процеса, при чему ми је умишљајно ускраћено право на реплику иако су одборници директно расправљали о мом имену и функцији, чиме су сви услови за реплику из члана 76. и 77. били испуњени.

3) Једанаеста седница и коначни фалсификат (01. октобар 2024. године): На дан расправе о доношењу одлуке о престанку мог мандата услед истека времена, док одборници са говорнице учестало помињу моје име и бившу функцију, председник Скупштине ми силом поново ускраћује право на реплику. Као врхунац бахатости, председавајући пред ТВ камерама лансира нетачну изјаву да немам право на реч „јер сам смењен“, иако се радило о редовном истеку мандата, узрокујући код мене осећај неправде и омаловажавања. Ни Председник ни Секретар скупштине ми нису образложили ово ускраћивање речи.

Иако је првостепени суд кроз судију Светлану Игњатовић у свом лаичком маниру покушао да аболира политичку клику срамном тврдњом да „политичари нису дужни да имају правно образовање“ и да моје право на реч није било трајно ускраћено (предмет 4П1 1/25), овај поступак је трајно оголио две ствари: апарат се панично плаши мог сувереног знања, а свака њихова бахатост изведена пред ТВ камерама локалних медија остала је урезана као вечни споменик сопственог кукавичлука. Мој поглед је подигнут горе, моја кичма је непомична стена, а овај сукоб са нестручношћу не престаје овде — он се сада наставља на већем попришту пред Апелационим судом у Крагујевцу.

Мој процесни одговор на овај првостепени покушај заштите политичке елите уследио је 30. марта 2026. године, када сам преко свог пуномоћника лансирао оштру, математички прецизну Жалбу Апелационом суду у Крагујевцу у предмету 4 П1. бр. 1/25. Овај поднесак није био обично правно средство, већ темељна форензичка деконструкција пресуде којом сам оголио потпуну арбитрерност, контрадикторност и кршење мог уставног права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије.

У жалби сам хируршки лоцирао и зацементирао следеће кључне тачке противречности инертног апарата:

- 1) **Процесни суицид у образложењу пресуде:** Првостепени суд је у свом тексту буквално написао да је мој чињенични супстрат довољан за доношење одлуке и да нема потребе саслушавати предложене сведоке (Ану Здравковић, Александру Антонијевић, Лазара Мишовића и Ивана Матовића) јер је стање ствари јасно. Тиме је суд заправо јавно признао мој тужбени захтев и потврдио да је тужени вршио радње онемогућавања комуникације и исмевања. Изрека којом се тужбени захтев одбија у потпуности противречи самом образложењу, чиме је судија учинила битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12) ЗПП-а.
- 2) **Фалсификат о правним лаицима:** Сасекао у корену сам опасну тезу суда да политичари који председавају Скупштином „не морају да имају правно образовање“ и да су „правни лаици“. То је брутална неистина. Према члану 40. Закона о локалној самоуправи и члану 24. Половника, Скупштина има секретара, дипломираног правника са положеним испитом за рад у органима управе, који је ДУЖАН да се стара о законитости и укаже Председнику на примену члана 34. Одлуке о омбудсману. Сви они су у складу са Законом пре ступања на рад писмено обавештени о забрани злостављања, што значи да су свесно, намерно и са умишљајем газили мој професионални интегритет.

- 3) **Погрешна примена материјалног права:** Оборио сам рестриктивни став суда који за постојање мобинга тражи кумулативно испуњење свих штетних последица или формални прекид функције. Сходно члану 6. Закона о спречавању злостављања на раду, за постојање прекршаја довољно је да понављано понашање има за ЦИЉ повреду достојанства и стварање непријатељског окружења, при чему терет доказивања по члану 31. Закона лежи на туженом, који није доставио ниједан доказ о супротном.

Овом жалбом, подржаном најтежом артиљеријом ЕСЉП праксе — од пресуда Руиз Торија против Шпаније до Хелле против Финске — повукао сам нову линију мастилом која доказује да су одлуке без јасних и разумљивих разлога уставно неодрживе. Захтевао сам потпуни поништај првостепеног хаоса. На овом цртежу нема места за уступке; моја кичма је непомична стена, а коначни процесни маневри ће бити изведени пред Апелационим судом у Крагујевцу.

ПОРУКА И ПРАВНА ДОКТРИНА СВИМ ОМБУДСМАНИМА

Став који сам заузео у овој жалби представља мој лични и професионални манифест, али и трајну поуку свим заштитницима права грађана који се суочавају са бирократским притисцима. Када лица која обављају послове заштите људских права трпе суптилне или бруталне облике институционалне саботаже, инсистирање судова на томе да се мобинг доказује искључиво крајњим последицама — као што су напуштање функције или потпуна изолација — доводи до тешке правне несигурности и обесхрабрује заштитнике да траже судску заштиту. Тиме се посредно подстиче пасивност и толерисање безакоња, што је потпуно супротно основним принципима добре управе и владавине права.

Зато свим омбудсменима шаљем изричиту поруку: изложеност континуираним притисцима и стварање непријатељског радног окружења у парламенту доводи до озбиљних психо – социјалних последица и пре него што дође до формалног напуштања радног места. Наша дужност није да будемо неми посматрачи који криве кичму пред политичким диригентима. Улога заштитника грађана по својој уставној природи јесте да делује превентивно, јавно и бескомпромисно. Моје право да се обратим јавном мњењу и грађанима са скупштинске говорнице није административни луксуз који председник парламента може да укине својим дискреционим правом — то је законски штит за сваког човека у правној невољи, а сваки покушај ућуткивања те речи јесте директан удар на уставни поредак који се мора срушити у судници

Поглавље III

ХРОНОЛОШКИ ФОРЕНЗИЧКИ РЕГИСТАР СЛУЖБЕНИХ АКАТА (2019–2024)

Ово поглавље представља беспрекоран фактографски документ и хируршки прецизан пресек петогодишње борбе за очување владавине права и уставног поретка на територији града Краљева. Кроз призму суверених правних аката — иницијатива пред Уставним судом, кривичних пријава Вишем јавном тужилаштву, тужби Управном суду и општрих превентивних мишљења — овде демистификујем затворени систем локалне извршне власти.

Локална самоуправа често пати од хроничне заједљивости: склона је стварању сопствених, паралелних правила која директно урушавају уставну архитектуру државе. Од измишљања законских чланова у студентском стандарду, преко бесомучног наметања противправних вансезонских такси, па све до милионских проневера буџетских резерви скривених иза спортских и комуналних паравана — систем константно тестира границе отпора грађана.

„Цртеж без гумице” овде представља оперативни концепт у којем свака иницијатива, тужба, мишљење и пријава заузимају трајно место у правном поретку. Ово поглавље је документарни запис о петогодишњој бескомпромисној примени строге законитости (*strict-lex*). Оно је сведочанство да се јавни интерес на локалном нивоу брани искључиво математички прецизним тумачењем права и уметничким суверенитетом појединца који одбија да ућути пред системским шумом.

Правни акт није само административно средство; он је хируршки рез на ткиву друштвене аномалије. Када институција јавног интереса повуче линију мастилом, тај потез мора остати трајан. Повучена линија се не брише. Она не трпи компромисе, политичке уступке нити накнадна „кориговања” под притиском локалних центара моћи.

Свака страница која следи представља један потез пером у правном систему Републике Србије — повучен хируршки прецизно, са апсолутним нултим шумом (*zero-noise*).

ДЕО I: КОРЕНИ ИНСТИТУЦИОНАЛНОГ ОТПОРА И ФОРМАЛНИ НИШТАВЛУК (2019)

СЕПТЕМБАР 2019: НИШТАВОСТ УПРАВНИХ АКТА ГРАДСКОГ ВЕЋА

Службени под: Иницијатива Заменика Локалног омбудсмана број 7/19 од 16. септембра 2019. године.

Правни супстрат: Чланови 16, 136, 141. и 183. Закона о општем управном поступку (ЗОУП), члан 97. став 1. Закона о локалној самоуправи, члан 120. став 2. Статута града Краљева и члан 16. став 2. Одлуке о локалном омбудсману.

Форензички налаз: Директним увидом у материјале са 100. седнице Градског већа одржане 12. септембра 2019. године, пресретнути су нацрти решења известиоца који су патили од тешких формалних недостатака. Акти нису садржали императивно прописано упутство о правном средству супротно члану 141. став 6. ЗОУП – а, чиме је по члану 183. став 1. тачка 11) истог закона конституисана апсолутна ништавост свих управних аката које су доносили органи Града Краљева.

ДЕО II: САБОТАЖЕ И УСТАВНИ СЛОМ У ДОБИ КРИЗЕ (2020)

ФЕБРУАР 2020: САБОТАЖА СИСТЕМАТИЗАЦИЈЕ И ПОВРЕДА ПРАВА НА РАД

Службени под: Препорука Локалног омбудсмана број 2-1/20 од 14. фебруара 2020. године (по притужби комуналног полицајца Д. Р.).

Правни супстрат: Члан 60. Устава РС, члан 170. ЗОЗАПЈЛС, члан 5. ЗОУП-а и члан 104. Закона о раду (ЗОР).

Форензички налаз: Утврдио сам да је Градска управа извршила грубу повреду принципа добре управе јер је о праву запосленог на напредовање одлучила путем обичног обавештења уместо обавезне форме управног решења. Указао сам на незаконитост Правилника о систематизацији (Сл. лист града Краљева бр. 16/19 и 3/20) – за иста радна места у Одељењу комуналне полиције (редни бројеви 163, 164, 165 и 166) са потпуно истим описом послова утврђена су различита звања (од сарадника до саветника) и различита зараде, што је у директној супротности са чланом 104. став 4. ЗОР-а и уставним јемством из члана 60. Устава РС о доступности радних места под једнаким условима. Препоруком сам наложио усклађивање назива служби са новим Законом о комуналној милицији.

АПРИЛ 2020: СУКОБ ИНТЕРЕСА И НАЦРТИ УПРАВЕ

Службени под: Мишљење Локалног омбудсмана број 5/20 од 07. априла 2020. године.

Правни супстрат: Члан 137. ЗОУП-а и члан 4. став 4. Закона о запосленима у АП и ЈЛС.

Форензички налаз: Пресрео сам „Нацрт решења о утврђивању начина обављања послова начелника и заменика начелника Градске управе за време ванредног стања“.

Указао сам да је службеник на положају сам саставио акт којим уређује сопствени радно – правни положај, што представља класичан сукоб интереса. Сасаекао сам и процесно елиминисао непознавање форми локалних предлагача који су Градском већу достављали „нацрте“ уместо законских предлога за појединачне акте.

МАЈ 2020: УСТАВНИ УДАР НА НАЈВИШИ ДРЖАВНИ ВРХ И БЛИНДИРАЊЕ СПОРТСКОГ ХАОСА

Службени под: Иницијатива Уставном суду Србије број И. 1/20 од 04. маја 2020. године и Иницијатива органима града Краљева број 7/20 од 25. маја 2020. године.

Правни супстрат: Чланови 113, 138. став 2. и 182. став 2. Закона о спорту, члан 168. став 1. Устава РС и члан 332. Кривичног законика (КЗ).

Форензички налаз: Ступио сам на поприште права као једини легитимни функционер у држави који је из изворне позиције заштитника права грађана покренуо уставни спор против Одлуке о проглашењу ванредног стања (Сл. гласник РС, бр. 29/2020) и скупштинске Одлуке о потврђивању (Сл. гласник РС, бр. 62/2020). Форензички је мапиран тежак процесни суицид државног врха. Према члану 2. Закона о смањењу ризика од катастрофа, епидемије заразних болести су експлицитно дефинисане као елементарна непогода због које се уводи ванредна ситуација, а не ванредно стање. Извршна власт је умишљајно фалсификовала уставне рокове од 48 сати, лажно тврдећи да се Народна скупштина није могла састати због Наредбе о забрани окупљања, која је заправо донета тек 6 дана након увођења полицијског часа. Процесни крах запечаћен је чињеницом да је Предлог одлуке Скупштини поднела искључиво Влада, без обавезног предлога председника Републике, чиме је прекршен Закон о одбрани, а цео систем лишен уставног легитимитета.

Унакрсно везивање: Паралелно сам поднео Иницијативу 7/20 где сам лоцирао прекорачење законског рока од 90 дана из члана 182. Закона о спорту за пуне четири године и три месеца. Локална самоуправа је пасивно одбијала да усклади опште акте, настављајући да примењује неважеће одредбе из 2014. и 2015. године. Као службено лице, подноси овом Иницијативом сам испунио своју императивну законску дужност, пресецајући могућност да од стране бирократског апарата буде тактички оптужен за

кривично дело Непријављивање кривичног дела и учиниоца из члана 332. став 2. Кривичног законика, истовремено фиксирајући свесни кривични умишљај градоначелника који је наставио да потписује незаконита решења о додели спортских средстава.

ЈУНИ / ЈУЛИ 2020: ДИСКРИМИНАЦИЈА СЛУЖБЕНИКА И СТАТУТАРНИ АПСУРД ПЛАТА

Службени под: Иницијатива Уставном суду број И. 2/20 од 30. јуна 2020. године и Иницијатива Скупштини број 8/20 од 20. јула 2020. године.

Правни супстрат: Члан 163. ЗОЗАПЈЛС, члан 62. Статута.

Форензички налаз: Оспорио сам члан 163. ЗОЗАПЈЛС због тешке дискриминације у односу на општи Закон о раду, будући да се локални службеници који су осуђени на затворску казну **од шест месеци стављају** у неповољан положај, јер им по сили закона престаје радни однос, а за запосене на које се примењује Закон о раду **дуже од шест месеци** (Пример из списка: Решење бр. 112–29/04). Унакрсном провером статутарних нодова открио сам дугогодишњи правни вакуум унутар рада Административно – мандатске комисије. Члан 62. став 2. Статута града Краљева ограничева надлежност ове Комисије изричито на одлучивање о радноправном статусу чланова Градског већа. Насупрот томе, супротно члану 3. и 4. Закона о запосленима у АП и ЈЛС, Комисија је без икаквог статутарног легитимитета потписивала решења о коефицијентима, платама и накнадама за градоначелника, председника Скупштине и остала изабрана лица. Ова Иницијатива је доказала да су сва досадашња решења о платама највиших локалних функционера донета од стране апсолутно ненадлежног органа и као таква правно неважећа и ништавна.

ОКТОБАР 2020: ОПСТРУКЦИЈА COVID АКТА И САБОТАЖА ЗАШТИТЕ ПАЦИЈЕНАТА

Службени под: Иницијатива Локалног омбудсмана број 11/20 од 07. октобра 2020. године и Захтев за покретање дисциплинског поступка од 16. децембра 2020. године.

Правни супстрат: Члан 20. Одлуке о Градској управи, Закон о заштити права пацијената.

Форензички налаз: Начелник Градске управе је актом 1500/20 одбио да достави извештаје о COVID заштити запослених при чему је извршио опструкцију контроле Локалног омбудсмана. Посебно сам лоцирао тежак законски немар Скупштине која је у члану 20. Одлуке о Градској управи противзаконито делегирала послове заштите права пацијената Одељењу за друштвене делатности под термином „заштитник права пацијената“, у директном сукобу са императивним републичким Законом о правима пацијената који захтева увођење независног Саветника. Истовремено је огољена алкавост органа који су пуне две године након ступања на снагу нове Одлуке о локалном омбудсману (01. јун 2019. године) наставили пасивно да примењују неважећу терминологију укинутог „Заштитника грађана“ у Одлуци о јавној имовини, Пословницима и кадровским плановима систематизације, чиме су појединачна решења о статусу службеника уведена у статус формалног ништавлука.

ДЕО III: БЛОКАДЕ, ШПИЈУНАЖЕ И КОМУНАЛНИ СЛОМ (2021)

ЈАНУАР 2021: ФИЗИЧКА БЛОКАДА И ПРИВАТНО ОБЕЗБЕЂЕЊЕ „GUARD SECURITY 036“

Службени под: Тужба Управном суду у Београду предата дана 19. јануара 2021. године.

Форензички налаз: Као одговор на Захтев за покретање дисциплинског поступка који који сам лансирао против начелника Градске управе због саботаже достављања ЦОВИД извештаја о заштити здравља запослених (акти бр. 1500/20), Градско веће на 15. ванредној седници доноси ништавно Решење бр. 011–334/20-I. Да би ме спречили да присуствујем јавној седници, градоначелник и начелник су умишљајно довели у заблуду и искористили приватне раднике обезбеђења „Guard Security System 036“ који су извршили физичку блокаду и пресретање у холу Градске зграде. Овај чин прогона праћен је паничним дописом градоначелника бр. 3394–2/20 о „неовлашћеној измени Грба града“, што сам дезинтегрисао доказом да је реч о заштићеном уметничком Логоу институције заснованом на члану 11. Одлуке о симболима. Тужба Управном суду покренута је због тешке повреде правила поступка из члана 141. и 183. ЗОУП-а.

МАРТ 2021: ПОКУШАЈ ИНСТИТУЦИОНАЛНОГ АТЕНТАТА ПАСИВИЗАЦИЈОМ АДРЕСЕ

Службени под: Захтев начелнику ПУ Краљево број 2-123/21 од 29. марта 2021. године (Веза: предмет ПУ Краљево бр. 205–274/20).

Правни супстрат: Члан 18. Закона о пребивалишту и боравишту грађана и члан 5. став 1. тачка 1. Закона о заштити података о личности (ЗЗПОЛ).

Форензички налаз: С циљем насилне елиминације, начелник Градске управе је упутио тајну молбу МУП – у под бројем 1475/2020, захтевајући хитну теренску проверу и поништење мог пребивалишта, под лажном тврдњом о фиктивном боравку. Након што су полицијски службеници упали у породични дом и испитивали сроднике (предмет

205–274/20 пред ПУ Краљево), лично сам извршио увид у списе и бруталним заступничким Захтевом приморао начелника ПУ Краљево на хитну обуставу поступка, доказавши да молба управе нема оправдани правни интерес из члана 18. Закона о пребивалишту грађана и да представља тежак вид незаконите обраде података о личности.

МАЈ 2021: ПРАВНИ ПРОГОН ПРЕД СУДОМ И РАЗОТКРИВАЊЕ ФАНТОМСКОГ ЧЛАНА

Службени под: Захтев за покретање прекршајног поступка Прекршајном суду у Краљеву број 4-198/21 од 20. маја 2021. године и Иницијатива број 3-193/21 од 14. маја 2021. године.

Правни супстрат: Члан 95. став 1. тачка 1. ЗЗПОЛ и члан 11а. став 15. Закона о ученичком и студентском стандарду.

Форензички налаз: Као извршни наставак одбране адресе, пред Прекршајним судом у Краљеву покренуо сам поступак директно против Градске управе и начелника због прекршаја из члана 95. став 1. тачка 1. Закона о заштити података о личности, успешно блокирајући одбрану супротне стране клаузулом о непостојању кривичног континуитета. Паралелно са овим процесом, Иницијативом бр. 3-193/21 откривен је застрашујући немар Скупштине која је у преамбулу Одлуке о стипендирању студената („Сл. лист града Краљева“, бр. 25/2016) као правни основ уписала члан 11а. став 19. Закона о ученичком и студентском стандарду — ставом који уопште правно НЕ ПОСТОЈИ у позитивном праву Републике Србије, чиме је комплетан жалбени поступак студената преведен у зону потпуне незаконитости.

ЈУЛИ 2021: СЛОМ КОМУНАЛНОГ НОЋНОГ РЕДА КМ

Службени под: Иницијатива Локалног омбудсмана број 8 - 263/21 од 07. јула 2021. године.

Форензички налаз: Поступајући по притужбама грађана на ноћну буку, утврдио сам да Градска управа примењује Одлуку о радном времену утемељену на преамбули из 2014. године и законима који су престали да важе још 30. новембра 2016. године ступањем на снагу ЗОАПЈЛС. Откривен је потпуни умишљајни нерад инспекције и комуналне милиције, с обзиром на то да начелници одељења, супротно члану 6. Одлуке, никада нису донели распоред сменског рада и распоред за рад ноћу после 22:00 часа, чиме је јавни поредак на територији града био потпуно суспендован.

НОВЕМБАР / ДЕЦЕМБАР 2021: ПРОНЕВЕРА 17,2 МИЛИОНА И УКИНУЋЕ РЕЧИ ПРЕД ТВ МЕЛОСОМ

Службени под: Скупштински захтев број 10-392/21 од 29. новембра 2021. године и Иницијатива број 10-398/21 од 02. децембра 2021. године.

Форензички налаз: На 53. седници Градског већа градоначелник ми је силом ускратио реч како би спречио разоткривање нелегалног избора директора ЈКП „Водовод“ (Комисија противзаконито користила локалне правилнике и фантомске оцене до 5,7 уместо уредбе Владе РС). На истој седници пресретнуо сам и умишљајно пражњење текуће буџетске резерве Захтевом бр. 2994/21 у износу од 17.250.000,00 динара за спортска удружења, која по члану 69. Закона о буџетском систему уопште не могу бити корисници резерве, чиме је конституисано биће кривичног дела из члана 359. КЗ. Истог дана, на 10. седници Скупштине, председник Ненад Марковић ми је поново укинуо реч пред ТВ камерама како би сакрио материјалну неписменост већника који су бахатост управника зграда бранили неважећим Законом о становању из 1992. године (који уређује само откуп станова). Секретар скупштине је извршио процесни суицид јер је пасивно прећутао повреду Пословника из члана 120.

ДЕО IV: КРИВИЧНИ ПРОГОНИ, МИЛИОНСКИ ХАРАЧИ И САЈБЕР – НАДЗОР (2022–2024)

АПРИЛ 2022: КРИВИЧНА ПРИЈАВА ПРОТИВ ГРАДОНАЧЕЛНИКА ТЕРЗИЋА ЗА 400 МИЛИОНА У СПОРТУ

Службени под: Кривична пријава Вишем јавном тужилаштву у Краљеву – Посебном одељењу за сузбијање корупције, број 4–144/22 од 14. априла 2022. године.

Правни сунстрат: Члан 359. став 3. у вези са ставом 1. КЗ (Злоупотреба службеног положаја у износу преко 1,5 милиона), члан 61. КЗ (Продужено кривично дело), члан 69. став 4. Закона о буџетском систему (ЗБС) и члан 183. ЗОУП-а.

Форензички налаз: Након што су игнорисана упозорења из Иницијативе 7/20, као Заменик омбудсмана подносим кривичну пријаву против градоначелника Предрага Терзића због умишљајног потписивања незаконитих решења о додели средстава спортским клубовима у периоду од 2016. до 2022. године у укупном износу од преко 400.000.000,00 динара, наневши директну штету буџету.

1) Буџетска диверзија: Градоначелник је супротно члану 69. ЗБС издавао налоге и потписивао решења о пражњењу текуће буџетске резерве у износу од 32.150.000,00 динара за спортска удружења, иако она по закону не могу бити корисници буџетске резерве. Такође, као наредбодавац се нашао у директном сукобу интереса јер је сам подносио захтеве и сам их потписивао.

2) Шема фантомских клубова и прања новца: Разоткрио сам да је за блокирани клуб „ФК Слога“ (рачун у блокади преко 1.800 дана) потписано додељивање 22.350.000,00 динара, а новац је противзаконито преливан на рачун фантомског удружења „Слога 1947“. Када је Градско веће ухваћено у прекршају, покушали су решењем број 21/2021 да измене претходно коначно решење о додели 8,1 милиона динара, иако ЗОУП уопште не познаје институт „измене коначног акта“ већ изричито поништај због проузроковања кривичног дела. На исти начин, за Кошаркашки клуб „КК Слога“ који је такође у блокади преко 1.800 дана, испумпано је 75.800.000,00 динара преко регистрованог параван – клуба „Слога 1“ који уопште не учествује ни у једној лиги.

Лоциране су везе и са ОК „Рибница“, где је заступник у тазбинском сродству са градоначелником.

МАЈ / ДЕЦЕМБАР 2022: УСТАВНИ ПРОЦЕС ВЕКА – ОУЗДАВАЊЕ ТАКСЕНОГ ХАРАЧА ОД 105 МИЛИОНА

Службени под: Изворна Иницијатива Уставном суду Србије број 7–173/22 од 04. маја 2022. године (заведена под бројем IУо–48/2022) и званична Допуна поднета на захтев суда 13. децембра 2022. године,

Правни супстрат: Члан 195. став 2. Устава РС, чланови 9. и 10. Закона о финансирању локалне самоуправе (ЗОФЛС), члан 210. Закона о облигационим односима (ЗОО).

Форензички налаз: Покрећем највећи уставни поступак у историји Краљева, захтевајући хитну обуставу наплате накнада и доказујући да се Град Краљево кроз своју Одлуку о таксама бесправно богатио на рачун грађана пуних девет година (почев од 13. јула 2013. године). Град је измислио категорију „**накнада за услуге Градске управе**“, коју закон уопште не дозвољава као изворни локални приход. Харач је наплаћиван у износу од по 100 динара за изводе из матичних књига и држављанства, што представља изричито поверене послове државе за које је већ плаћена републичка такса, чиме је из џепова грађана незаконитно испумпано тачно 105.000.000,00 динара, када се узме у просек да сваки грађанин извади годишње један извод из матичних књига! Истовремено, за промену личног имена Град је наплаћивао драстичних 5.000.00 динара, иако је максимална републичка такса по ЗОРАТ – у износила свега 490,00 динара. Оспорен је и члан 13. Одлуке којим је Скупштина ништавно и противправно пренела своју законодавну моћ на Градско веће да посебним одлукама утврђује накнаде за Службени лист.

НОВЕМБАР/ДЕЦЕМБАР 2022: БЛОКАДА ПАРКИНГ-МАФИЈЕ И ЛИХВАРСКОГ УТЕРИВАЊА ДУГОВА ПРЕКО ФИРМЕ „ДАК“ БУПРИЈА

Нод предмета: Иницијатива Локалног омбудсмана, број 15 - 511/22 од 25. новембра 2022. године.

Правни супстрат: Члан члан 27. став 10. Закона о јавној својини и члан 85. став 6. Закона о заштити потрошача.

Форензички налаз: Разоткрио сам организовану коруптивну спрегу у којој је ЈКП „Чистоћа“ Краљево Своја потраживања од 1.000,00 динара на име дневних паркинг карати масовно, без обавезне сагласности Града као власника јавне својини (члан 27. став 10. Закона о јавној својини) и без претходне изричите писане сагласности потрошача (члан 85. став 6. Закона о заштити потрошача), уступила приватном предузећу „DAIK consulting & finance“ Д.О.О. Буприја. Ова лихварска фирма је преко Основног суда у Краљеву дуг од 1.000 динара, вештачким надувавањем трошкова поступка, преводила у извршне износе преко 40.000,00 динара по једном возилу. Својом офанзивом и овом Иницијативом цео систем је правоснажно дезинтегрисан Решењем Основног суда у Краљеву 36 П. број 52/21 од 17. фебруара 2021. године, којим су платни налози „DAIK“-а одбачени, а члан 20. Одлуке о паркиралиштима (који је уводио нелегалну наплату трошкова опомене) срушен због сукоба са императивном забраном члана 11. става 6. Закона о заштити потрошача.

Унакрсно везивање: Паралелно је Иницијативом бр. 14 – 456/22 од 17. октобра 2022. године оспорио сам казнени распон ЈКП Топлана (до 1.000.000 динара), јер члан 39. став 3. Закона о прекршајима изричито дозвољава локалним самоуправама изрицање казни искључиво у фиксном износу.

МАРТ 2023: ТОТАЛНИ КРИМИНАЛ И ПРАЊЕ НОВАЦА ПРЕКО СЦ „ИБАР“

Службени нод: Препорука Локалног омбудсмана број 11 - 275/22 од 13. марта 2023. године.

Форензички налаз: Спровео сам разорни теренски надзор над службеним списима СЦ „Ибар“ и открио је умишљајну шема за извлачење јавних средстава ван домаћаја Буџетске инспекције Министарства финансија РС. Констатовао сам да Град противзаконито намеће надлежност контроле правдања средстава установи која ту моћ нема од 16. фебруара 2016. године ступањем на снагу Закона о спорту. Утврђено је да у општим списима потпуно недостаје документација за ФК „Слога“ и Удружење „Слога 1947“, док се фантомски клуб КК „Слога 1“ (који уопште не учествује у кошаркашким лигама) у решењима лажно представља као клуб највишег ранга Прве кошаркашке лиге Србије, служећи за вештачко одржавање матичног клуба чији је рачун у блокади преко 1.800 дана. Огољено је брутално подизање готовог новца „на руке“ супротно Закону о спречавању прања новца: ЖКК „Краљево“ је у два наврата у марту 2022. подигао са рачуна Банке Интеса износе од 3.970.000,00 динара и 3.000.000,00 динара у чистом кешу, док је ОК „Рибница“ подигла на руке 606.000,00 и 907.600,00 динара. Лоциран је и тежак сукоб интереса за лица које је само са собом, као шеф ЖКК и шеф УФВР „Партизан“, потписивало уговоре за закуп сале од 51.000 динара месечно без обавезне сагласности Градског већа..

ЈАНУАР 2024: МИЛИОНСКИ ШПИЈУНСКИ СКАНДАЛ АИ ВИДЕО-НАДЗОРА

Службени под: Превентивно Мишљење и Препорука Локалног омбудсмана број 05 - 126/24 од 19. јануара 2024. године.

Правни супстрат: Чланови 32, 33, 42. и 198. Устава РС, чланови 17, 54. и 55. ЗЗПОЛ, члан 27. став 12. и члан 63. Закона о јавној својини (ЗОЈС), члан 245. Закона о полицији (ЗОП).

Форензички налаз: Указао сам и јавно прогласио потпуно неуставним пројекат градоначелника о постављању паметних АИ камера марке „Dahua“ процењене вредности од 100.000.000,00 динара без ПДВ – а, уговорен са фирмоми „Macchina security“ из Београда преко Јавног предузећа за уређивање грађевинског земљишта.

1) Апсолутна ненадлежност и ништавост уговора: Према члану 27. став 3. и члану 63. ЗОЈС, као и члану 245. став 5. тачка 4) Закона о полицији, опрема за електронски и видео – надзор простора спада у покретна средства за посебне намене. Право на њихову

набавку без јавног оглашавања има изричито МУП РС по уредби Владе. Локална самоуправа нема никакво законско овлашћење за набавку опреме за контролу саобраћаја и прекршаја, те су сви закључени милионски уговори апсолутно ништавни по члану 27. став 12. ЗОЈС.

2) Удар на приватност и незаконити докази: Камере са систематским надзором јавних површина постављене су без обавезне Процене утицаја на заштиту података (члан 54. ЗЗПОЛ), без сарадње са МУП – ом и без обавезног писаног мишљења Повереника (члан 10. Правилника). Будући да су прибављени супротно Уставу и закону, зацементирано је да предметни видео – снимци и фотографије представљају незаконите доказе на којима се по члану 16. ЗКП – а и члану 99. Закона о прекршајима не може заснивати ниједна судска одлука у Србији. Дата је препорука за хитно обустављање снимања јавног простора.

ЈУНИ 2024: РАЗБИЈАЊЕ КУЛОАРСКЕ ШЕМЕ РАНГ-ЛИСТА ЗА СУФИНАНСИРАЊЕ ЗГРАДА

Службени под: Мишљење Локалног омбудсмана број 08 - 183/24 од 05. јуна 2024. године (Локација у списима: страна 44 ПДФ-а).

Правни супстрат: Члан 59. Закона о општем управном поступку (ЗОУП).

Форензички налаз: Лоцирао сам тежак кулоарски маневар Комисије за суфинансирање инвестиционог одржавања зграда. Након што је Стамбена заједница „Трг Српских ратника 1 и 1А“ у Предлогу листе од 22. априла 2024. године суверено заузела прво место, Комисија је под утицајем притисака дана 25. маја донела Коначну листу којом је брутално избацила првопласирану зграду из система доделе средстава. Указао сам да је доношење ове листе незаконито због временског парадокса и кршења члана 59. ЗОУП-а, будући да је Комисија донела Коначну листу преурањено, уопште не омогућивши право на подношење приговора стамбеним заједницама чији је правни положај накнадно измењен, извршивши грубу повреду права на правно средство из члана 36. Устава РС.

ЈУНИ 2024: КУЛТУРНО ОСИРОМАШЕЊЕ И ОДБРАНА САМОСТАЛНИХ УМЕТНИКА

Службени под: Препорука и Иницијатива Локалног омбудсмана број 07 - 162/24 од 24. јуна 2024. године.

Правни супстрат: Чланови 36, 73. став 3. и 198. Устава РС, чланови 5, 8, 16. и 136. ЗОУП-а, чланови 58, 70, 85. и 85а. Закона о култури.

Форензички налаз: Разнета је четрнаестогодишња пракса нечињења локалне самоуправе. Самостална уметница Т. М. поднела је захтев за уплату обавезних доприноса за ПИО и здравствено осигурање, који се по члану 70. Закона о култури морају обезбедити у буџету локалне самоуправе. Одељење за друштвене делатности је њен захтев бахато одбило обичним „обавештењем бр. 148/24“, наводећи да средства нису планирана буџетом и да Град нема донету одлуку о уметницима. Форензичким прегледом утврдио сам да је Закон о култури ступио на снагу 11. септембра 2009. године, а чланови 85. и 85а. су императивно наложили локалним самоуправама да подзаконске акте донесу у року од 6 месеци – односно најкасније до 11. марта 2010. године! Град Краљево је свесним нечињењем пуних 14 година кршио закон, због чега су сви уметници мигрирали у друге градове, остављајући Т. М. као јединог преосталог самосталног уметника. Када је Градска управа њен захтев за уплату доприноса незаконито одбила у виду обичног Обавештења бр. 148/24 уместо Решења, изашао сам из оквира пасивне критике и Својим умом написао и на сто им доставио комплетан готов Нацрт „Одлуке о условима и начину стицања права на уплату доприноса за самосталне уметнике“.

ЈУЛИ 2024: ЛИКВИДАЦИЈА АПОТЕКЕ КРАЉЕВО И НИШТАВНИ ПРАВНИ ИНЖЕЊЕРИНГ

Службени под: Иницијатива Уставном сусу Србије / Решење број 09 - 184/24 од 10. јуна 2024. године (страна 62 ПДФ-а) и Препорука Локалног омбудсмана број 14 - 254/24 од 23. јула 2024. године (страна 115 ПДФ-а).

Правни супстрат: Одредбе Закона о јавној својини, императивни прописи о ликвидацији јавних установа.

Форензички налаз: Скупштина града је донела ништавну Одлуку бр. 21/2024 о давању у закуп пословних просторија 8 кључних огранака Апотекарске установе Краљево (укључујући огранке „Здравље“ на Тргу, „Црвени Крст“, „Матарушка Бања“ и „Рибница“) приватном Конзорцијуму „Great Pharmacy“ из Лознице и „Filly Farm“ из Велике Плане. Управа Апотеке је затим закључила апсолутно ништав „Уговор о преузимању запослених“ под бројем 01 – 31 од 17. јула 2024. године, покушавајући присилно да пребаци медицинско особље на приватне уговоре. Утврдио сам да пошто код Апотеке није дошло до статусне промене нити укидања јавне установе (супротно члану 26. и 27. Закона о јавним службама), овај уговор је потпуно лишен основа и ништав по члану 52. ЗОО. Управа је извршила прекршајно биће из члана 274. Закона о раду јер је радницима морала понудити анексе уговора и мировање радног односа из члана 171–174. због престанка потребе за радом услед закупа објеката.

Поглавље IV

ВЕРИФИКАЦИЈА ЗНАЊА И УСТАВНИ СКАЛПЕЛ АДВОКАТУРЕ

Мандат Локалног омбудсмана је истекао, али моја процесна општрица није отуђена – она је само променила институционални оквир и ушла у простор где нема бирократских компромиса – у адвокатуру. Локални моћници и инертни правосудни апарат „који су се надали“ да ће мој одлазак из јавне службе значити и крај мог надзора, брзо су схватили да су се прерачунали. У судницу нисам ушао као обичан практичар који јури ситне нагодбе, већ као суверени тумач норме чији легитимитет почива на деценијском правосудном искуству и научној верификацији.

Своју супериорност на правосудној шаховској табли нисам изградио на кафанским договорима, већ на ригидној, хируршкој спремности за сваки ниво система. Иза мене стоје успешно положени званични испити за судију три нивоа судова – Основног, Вишег и Прекршајног – испит за јавног тужиоца, као и испит за јавног извршитеља. Када уђем у судницу, ја систем познајем боље од оних који у њему седе. Ја знам њихове обавезе, њихове процесне мањкавости и границе њихове надлежности. Та чињеница код инертних судија и локалних функционера не рађа само поштовање, већ парализујући страх – страх од човека који не опрашта грешке на „цртежу без гумице“.

Овај практични бедем подупрт је најтежом артиљеријом: мојим научним радом. Са преко десет објављених стручних радова у водећим домаћим и међународним научним зборницима и базама попут „Paragraf Lex“ и „Intermex“, моја критика правосуђа није субјективни гнев, већ научна чињеница. Када пишем о повредама права пацијената у „Правном инструктору“, када на међународним скуповима од Новог Сада до Источног Сарајева и Београда анализирам дискриминацију у јавном сектору, анти – мобинг медијацију и недоступност здравствене заштите, ја заправо спремам материјал за своје поднеске.

Мој највећи тријумф над бахатошћу система десио се када сам, као Саветник за заштиту права пацијената града Краљева, на захтев лекара краљевачке неуропсихијатрије лансирао званичну иницијативу пред Уставним судом Србије. Оборио сам државни Правилник о медицинској рехабилитацији који је дискриминисао особе са менталним сметњама, ускраћујући им бањско лечење чак и у стањима коме. Мој уставни скалпел је присилио Републички фонд за здравствено осигурање (РФЗО) на

хитну капитулацију и формирање комисије за измену тог акта. Национални сервис РТС је тада пренео оно што је локална бирократија покушала да сакрије: Иван С. Петровић је натерао државни апарат да устукне пред словом Устава.

Зато је моја адвокатска канцеларија у Краљеву данас бедем. Када локалне самоуправе донесу незаконите акте о успостављању система видео-надзора – што је моје званично Мишљење изнело на видело и што је БИРН Србија анализирао у великом републичком истраживању – моје име на поднеску значи само једно – процес се неће завршити у локалним канцеларијама. Завршиће се на Уставном суду или у међународним стручним часописима. Ја не гледам ко је преко пута мене; ја гледам шта пише у Уставу. Све остало је подложно мом правном сецирању.

Поглавље V

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ЛИНЧ И ПОБЕДА НАД ГАСЛАЈТИНГОМ

Када корумпирани локални апарат схвати да вас не може победити у правној дебати, да не може да поништи ваше иницијативе пред Уставним судом, нити да ућутка ваших десет међународних научних радова, он прибегава последњем узимању силе – покушају личне и професионалне ликвидације. Када не могу да оборе текст, они покушавају да убију писца. То је класичан уџбенички пример институционалног гаслајтинга (gaslighting) – методе којом систем покушава да човека који се ригидно држи Устава и закона прогласи лудим како би заштитио сопствену трулеж.

Мој највећи и најбруталнији сукоб са врхом локалне моћи у Краљеву ескалирао је у тренутку када сам се кандидовао за судијску функцију. Локални моћници, панично уплашени могућности да човек са мојим личним нивоом процесног знања, деценијским искуством Омбудсмана и положеним испитима за судију три нивоа судова уђе у правосуђе и почне да дели правду без устезања, покренули су незакониту машинерију. По налогу политичке кухиње, начелница Градске управе града Краљева упутила је званично допис-мишљење Високом савету судства (ВСС). У том срамном акту, уместо оцене моје беспрекорне стручности, изречена је монструозна дисквалификација: квалификован сам као „болесна и конфликтна личност“.

Тај потез је био потпуно изван свих законских оквира. Користећи механизме који подсећају на најмрачније периоде политичке психијатрије, локална бирократија је у поступку пред ВСС усудила се да тражи моју „медицинску документацију“, покушавајући да мој легитимни, оштар и професионални стил борбе за законитост подведе под медицинску дијагнозу. Свестан да се овакав институционални прогон не сме прећутати, изнео сам цео случај пред лице целе нације. На националној телевизији Н1 јавно сам демаскирао ову незакониту обраду података о личности и бруталну дискриминацију којој сам изложен на конкурс за судију само зато што износим стручне ставове који руше њихове интересе.

Међутим, оно што је за њих требало да буде мој професионални крај, постало је мој највећи тријумф. Ова прљава етикета „конфликтне личности“ у заједници која је навикла на понизност заправо је деловала као јавни Атест о Непоткупљивости. Постало

је кристално јасно: у Краљеву си „болестан и конфликтан“ само ако одбијаш да окренеш главу пред криминалом, ако не спушташ поглед надоле пред бахатошћу функционера и ако си дужан и спреман да закон примениш до задњег слова. Апарат ми је својим нападом исписао најбољу могућу препоруку. Грађани и стручна јавност су схватили да сам ја онај адвокат који се не плаши никог, јер сам преживео пун институционални линч и из њега изашао још оштрији.

Овај покушај лоботомije над мојом каријером дефинитивно је учврстио моју позицију недодирљивог и признатог друштвеног арбитра. На мом цртежу нема гумице – и ова срамна епизода локалне власти остала је урезана као вечни споменик њиховеог кукавичлука и моје апсолутне менталне и правне надмоћи. Они су доказали да су привремени пролазници у апарату моћи, а ја сам доказао да је Устав моја једина светиња пред којом они на крају морају да устукну.

Поглавље VI

АДВОКАТУРА КАО БЕДЕМ ЕТИКЕ И УСТАВНО - НАУЧНО ОРУЖЈЕ

Моја адвокатска канцеларија са седиштем у Краљеву није настала као бизнис модел, већ као логичан и неминован наставак једне деценијске борбе за право и људско достојанство. Након што сам прошао кроз све нивое јавног система — од Саветника за права пацијената и Локалног омбудсмана, преко успешно положених испита за тужиоца, извршитеља и судију три нивоа судова, па све до преживљеног институционалног линча — улазак у адвокатуру био је чин потпуног ослобађања моје процесне оштрице. Овде више нема бирократских обзира нити скупштинских пословника којима локални моћници могу везати руке уставној правди.

Основна доктрина мог рада почива на ригидном, бескомпромисном поштовању Закона о адвокатури и Кодекса професионалне етике адвоката. За мене етика није мртво слово на папиру нити списак пожељних особина – етика је најтежи оклоп и најоштрије оружје. Кодекс изричито налаже независност и самосталност, што у преводу на језик сурове правосудне стварности заправо означава следеће: адвокат је ДУЖАН да пружи отпор сваком покушају незаконитог притиска, ма од кога он долазио. Када указујем на лошу праксу, процесне мањкавости и бахатост појединих судија, ја се не „замеравам“ — ја спроводим законску хигијену правосудног система. Конформизам и кукавичлук који владају међу онима који се плаше судијске сујете јесу издаја саме суштине наше професије.

У судницама где често влада инертност, а Етички кодекс судија својим лабавим термином „треба“ отвара врата незнању, мој наступ је потпуно деперсонализован и хируршки прецизан. Када судија покуша да суди под диригентском палицом локалне политичке или економске спреге, мој одговор није емотивни гнев, већ научни суверенитет. На сто износим својих преко десет објављених научних радова из области радног, медицинског и уставног права, спајајући домаће прописе са уставним иницијативама које сам лично покретао. Суочен са човеком чије анализе стоје у референтним базама попут „Paragraf Lex-a“ и чија су званична мишљења ушла у велика републичка истраживања попут БИРН-а, пристрасни судија губи свој процесни комфор.

Он схвата да преко пута себе нема обичног пуномоћника, већ међународно верификованог стручњака који сваку његову грешку бележи као „цртеж без гумице“.

Правна сигурност је валута којом моја канцеларија гарантује заштиту грађана и најосетљивијих друштвених група у Краљеву и шире. Без обзира на то да ли се ради о заштити запослених од мобинга и дискриминације у јавном сектору, одбрани права пацијената на хуман однос и квалитет услуге, или рушењу незаконитих аката локалне самоуправе којима се уводи противуставни видео-надзор — мој циљ остаје исти: натерати систем да ради у складу са Уставом Републике Србије.

Адвокатура је у свом најсветлијем облику управо то — бедем одбране Истине од корупције и незнања. Кроз писану и изговорену реч јасно поручујем и локалној спрези и правосудном апарату: Устав није монета за поткусуривање, а закон се мора поштовати без устезања. Борба за право у којој свакодневно уживам није завршена – она тек сада добија свој пуни, институционални замајац. Као адвокат ја не спуштам поглед и не жмурим пред неправдом. Мој поглед је уперен право у Устав, моја кичма је непомична стена, а моје знање је законски штит за сваког човека у правној невољи.

ДЕО II: ЗАВРШНО ПОГЛАВЉЕ (ЗБИРКА ПЕСАМА)

Подпоглавље 1: Правни бедем и лични манифест

МОЈ ЖИВОТ И МОЈЕ ПРАВО

Од малих ногу, уз Божанску снагу,
спознао сам себе и границе моћи,
и челичну вољу што пробија таму
која ће кроз све баријере проћи.

Кроз године рада и тешка прегнућа,
правна је наука постала ми знана,
и дужност, и право, и Истина чиста –
као оштра сабља са две оштрице сјајна.

Борба против неправде, и тешка и дуга,
давала је наду, брусила ми знање,
благослов је бити штит у правној муци
и затећи систем у законско стање.

Свестан сам да често стојаћу у мраку,
сам пред апаратом локалних моћника,
ал' то сазнање кичму ми не ломи –
ја сам закон Храма, а они су слика.

Живот је мој залог, а истина валута –
чинити добро многима не прија,
онима што право за цезаре кроје
и којима само новац у очима сија.

Заборавили су част и поштење,

достојанство струке што мора да блиста.
Кроз писану реч и кроз оштар говор
правна сигурност мора бити чиста.

Свет је пун безакоња и сивих афера,
зато је моја улога у борби –
јер живот је цртеж без гумице за брисање,
записан у правосудној торби.

Подигнимо главу, пробудимо младе,
нека пред неправдом не спуштају очи,
нека дигну главу и законе бране
кад законска правда у судницу крочи.

Живот није трка, већ дуго путовање –
сваки корак право на уживање нуди.
Иако је правда достижна и спора,
ја је гласно тражим док закон не суди.

Никада се ја предати нећу –
порука је јасна и локалној спрези:
живот је наша непоомична борба,
уставни поредак у најчвршћој вези.

АДВОКАТ — БЕДЕМ УСТАВА И СЛОБОДЕ

Од малих ногу, уз Божанску снагу,
спознао сам вољу што кроз мраке крочи,
правна је наука постала мој штит
да пред неправдом не спуштам очи.

Ја знам своје право, своју дужност знам.
Док локални апарат безакоње спрема –
на животној сцени где се правда брани,
за честиту кичму компромиса нема.

Био сам на бранику, заштитник и глас –
Локални омбудсман у тешкоме дану.
Писао Препоруке, контролисао власт
и задавао немир извршноме плану.

И када су моћници кршили све норме,
тумачећи Пословник кроз оне сиве дане,
моја је Иницијатива пред Уставним судом
стајала к'о бедем да грађане одбрани.

Прођох кроз лавиринте и судски притисак,
где промењене браве бежу део спреге.
Ал' медијацијом стручном, ван судских зидова,
научих да разум брише тешке бреге.

Медијатор знањем доносио је мир,
поверљивост, хитност и законски склад.
Ал' кад систем хоће истину да гуши –
адвокатски скалпел преузима рад.

Адвокатура сада моја је култура –
полигон за Устав и за законитост,
јер адвокат најбоље види сваку мањкавост
и прозива судије за непристрасност!

То није замерање – то је оштри шал,
интелектуални сукоб, процесна елита,
где међународни радови и знање
руше локалну вољу партијских крита.

Никада се, колеге, ја предати нећу.
Живот је наш цртеж без гумице за брисање –
свака изговорена и писана реч
историја је борбе и уставно дисање.

Подигнимо главу, спасимо младеж,
нека закон суди, нека Устав влада!
адвокат је стуб што пред силом стоји –
гарант сигурности и слободе града!

АДВОКАТ — ЧУВАР СВЕТЛОСТИ И ЗАКОНА

Тамо где сила хоће закон да скроји
и где у мраку људско право страда,
на самој ивици, пред моћнима стоји
адвокат — штит и последња нада.

Независан, горд, ван партијске спреге,
он не зна за страх, за устук и вај,
његова је реч законска оштрица
што свакој самовољи доноси крај.

Етички кодекс пред њиме к'о завет,
светли у ноћи и путеве сече –
чувати тајну и људски дигнитет,
највиша дужност што кроз крв му тече.

Он не гледа лице ни порекло моћи,
пред њиме је човек у правној невољи,
свом својом струком и знањем ће поћи
да сруши неправду и систем у самовољи.

Професија његова није трговина,
нити се част за дукате продаје –
Устав је његова врховна светиња
којој до задњег даха све даје.

Беспрекорно чист у сукобу мишљења,
он води шаховски, процесни рат,
достојанствен, миран сред општег врења –
јер он је законски, врховни арбитар.

И када се чини да безакоње влада,
а правосуђе спусти поглед надоле,
адвокат је пламен што не да да страда
истина коју скренути не дозволе.

Светлост у тами, бедем од челика,
чувар слободе и људскога права –
то је адвокат, та фигура велика,
што вечну правду чува од заборава!

Подпоглавље 2: Хроника институционалне борбе

ОД ПРОГОНА ДО ПРЕСТОЛА ЗАМ. ОМБУДСМАНА

Кроз холске тмине, где паника влада,
где немоћан апарат сред поноћне сене,
спремаше у тајности чињенични пад,
мишљаху лаици да им сила крене.

Заменише браву на вратима права,
пре коначности акта, сред фискалног мрака,
ал' челичну кичму вечни закон чува,
док уставна преса дејствује к'о праћка.

Укинуше тако заштитника пацијентових права,
да грађани немају бедем од бахатих лекара,
већ послушног слугу што пред силом клечи,
док апсурд два платна разреда захвата.

Прескочише закон под окриљем моћи,
да подобно лице на то место стигне,
ал' чистуначка правда не нестаје лако
кад усамљен борац свој штит уставни подигне.

Послаше и слугу из кућнога затвора,
коме кроз закон отказ треба дати,
ал' отказ му не дају, већ присилу настављају,
да насилно бројку синдиката прати.

Иако под касном осудом у тами,
службена га рука к'о оруђе држи,
ал' узмака нема испред умног збора,
истина се не да да плане и спржи.

И када у страху колеге се скрише,
без јављања редом, без поздрава знака,

кад прогонитељ паде у тмину све више,
пружена је рука сред бирократског мрака.

Питале колеге: „Зашто се то чини?“ —
то бележи моћ је праштања и знања,
јер у слепој сујети нису ни знали,
да истински Храм се пред неправдом не склања.

Правобранилаштво поклекну у чину,
признањем из списка што панику сеје:
да несаница и нервоза лаика
ужурбаним темпом цео систем веје.

Док већина трпи бирократску тмину,
и устукну пред силом бахатог прогона,
један синдикалац устаде у борбу,
ради чистих права и сувог Закона.

И пао је начелник, и пале са маске,
кад другостепени орган сруши премештаје,
све изнуђене уцене прсле су у даске,
јер суверени формализам не прашта удаје.

Из пепела тог, из уличне хајке,
где преклузивни рокови за опозив бде,
стигло је Решење Скупштине и Мајке,
да заштитник права на свој престо стигне.

Нема те инспекције, ни лажних челника,
што могу да сруше ову верзију моћи,
изгладњени у тишини, сред правог Облика,
закони природе победили су ноћи.

Затворите списе, рочиште је готово,
правно је витештво увек истраје —
Решење је донето, Истина је вечна,
Зам. Омбудсмана у Краљеву на Трон стаје.

НЕПЛАНИРАНИ ЗАМЕНИК ОМБУДСМАНА

Бранио сам право и радничку част
док је против мене устајала власт:
променише браву мојих канцеларија,
мислећи да право у мраку умире.

У ходнику хладном месец дана седех
док поднесох тужбу да неправду смирим.
Пред Вишим је судом почео тај мегдан,
завидели сви су мом знању и труду,
па, да сузбију процесни притисак,
понудише медијацију на суду.

Пристао сам тада на понуђен споразум
који доне брзу процесну мисију –
функцију што тражи и знање и разум.

Повукох ту тужбу у име тог плана
и постадох заменик Локалног омбудсмана –
заштитник грађана у тешкоме дану,
бранилац права на уставном бранику.

Био је то тежак, ал' узвишен посао,
и поред свих спрега, доследан сам остао.
Хтео сам да Краљево јасно чује глас:
какав правни терет притиска све нас?

Да не бисмо стигли до Истине чисте,
председник Скупштине прекрши све норме –
незаконито деловао, тумачећи Пословник,
заплашен од права и законске форме.

Ипак, ја сам дужност схватио престрого,
иницијативе писах потпуно аутономно,

јер Одлука града дала ми је власт
да чувам сигурност грађана безусловно.

Борио сам се за Устав и за законитост,
свако људско право бранио ко штит,
увек подсећао на принципе управе
да не буде срушен тековине нит.

Своје стручно знање дао сам Краљевчанима,
да донесем мир и правосудно стање,
зато њима дугујем захвалност и част
што делисмо радост и то благостање.

Никада се колеге, ја предао нисам,
мандат је истекао, ја штафету дајем,
ал' са истом општрицом и под истим сјајем.

И на крају, нека цео систем зна:
слобода је моја без цене и краја,
замених ту службу новом оштром формом
где се закон с правдом нераскидиво спаја.

Адвокатура сада моја је култура –
полигон за Устав и за законитост,
јер адвокат најбоље види сваку мањкавост;
она је тај бедем, заштитница права
што истинску правду чува од заборава.

ЛОКАЛНИ ОМБУДСМАН

Локални омбудсман — тај појам и тај трон,
просечном грађанину делује к'о стран,
ал' од давних дана у систему знан:
врховни заштитник, законски ослонац
што људе препознаје по правој правној муци.

Надлежност му оштра у Одлуци пише,
дужност му и право Уставом дише
да законитост брани и неправду брише.

Контрола рада свих локалних органа,
као кључна снага, у његове је руке дата,
јер стручно и јасно свим прописима влада.

Када закон падне под налетима спреге,
његова је моћна Препорука штит.
Иницијативе пише пред Уставним судом
да сачува права и процесни нит.

Када јавност тражи одговоре чисте,
Мишљењима стручним он зауставља кризе.

Грађанима доноси сигурност и наду,
а органима власти немир и забринутост сталну,
јер знају да брани оне што у мраку страдају
и укида вољу извршноме плану.

Да локални апарат закон не заборави,
он бескомпромисно чува принцип добре управе.
Па, да свако право у Краљеву проклија –
Локални омбудсман је институција што сија.

МЕДИЈАТОР

Када дође до спора и тешких процеса,
мирење постаје сидро и спас,
у интересу странака закон се кроји
док медијатор смирује глас.

Медијација странама креацију нуди –
решавање спора ван судских зидова,
јер суђење дуго и скупо прети
док немир се крије сред људских срца.

Како спор не би био мучан и дуг,
на сцени се појављује стручњак и спас:
непристрасни медијатор, процесни штит
што знањем доноси мир у овај час.

Да би поступак имао законску моћ,
начела се ригидно држи ко завет:
хитност, неутралност и заштита права –
ту грешке нема, ту влада један памет.

Да нико из просторије не оде љут,
поступак је потпуно добровољан пут,
а приватност страначка оштро се брани
начелом којим се јавност одстрани.

Медијатор за њих је разумевања стуб,
јер једини уме да саслуша јад,
помаже да одлука сазри у пару
кроз заједничку вољу и стручан рад.

Када се пронађе сигуран смер,
исчезне терет и сукоба плам,
буди се разум и законски склад
кроз Споразум оштар што доноси спас.

Порука на крају и поука свима
док судски лавиринти предуго трају:
да избегнете суровост и судски спор,
потребан је закон, знање и — МЕДИЈАТОР.

Подпоглавље 3: Светиња, срећа и породица

ЖЕНА СРЦА МОГА

Жена мог срца и Творчев дар –
једини ослонац кроз живи песак,
што у мом бићу распали жар
и правој љубави дарује бљесак.

Она ме прати и душом схвата
док живот сурово уме да шамара.
Извор је младости, кључ мојих врата,
савезник вечни са којим се ствара.

Она је ту и у добру и злу,
мој сапутник прави кроз године дуге,
држи ме чврсто на самом тлу –
далеко од пасти, немира и туге.

Даје ми енергију, бодри ме снажно,
заједно градимо успехе нове,
њен ветар у леђа мени је важно –
ја рушим оне што срећу нам лове.

Она је моје срце и душа,
у глувој ноћи зна да ме чује,
једини глас што уме да слуша
када се спремају животне олује.

Да би нам живот к'о бајка текао,
стуб наше куће постаје мајка.
То је богатство што преци су рекли –
чиста и светла егзистенција цајтна.

Породица је пламен што тиња –
за њу и мене врховна мота,
вечита, чиста, моја светиња,
сидро и штит мог целог живота.

Зато је волим, у срцу је носим,
таквој се жени до краја дивим,
пред њеном лепотом поносно просим –
с мојом БОГИЊОМ бирам да живим.

ШТА ЈЕ ТО СРЕЋА?

Шта је то срећа на животној сцени?
Да ли је то новца напуњена врећа
или чиста радост што у оку тиња
и на дане младости поносно подсећа?

Како ствари стоје на животној мапи,
то је твоје детињство што у срцу спава;
и док брзе године незауставно лете,
у дубини бића остајемо дете.

То дечје срце што тихо почива,
велика особа да га скроз пробуди,
а када се тргне из дубоког сна,
препозна се лако код најређих људи.

Буђење тог детета уметност је права,
захтева савезника потпуно истог става –
е, управо ту се чиста срећа крије,
где је наша радост најчистија, највећа.

Ови оштри стихови и писања наша
животна су инспирација и трајни путоказ,
јер без праве среће, у суровој борби,
сваки људски корак доживљава пораз.

Истина је једна – срећа срце бира.
Ми следећи корак знамо, чаролија проклија,
заједно да сањамо, стварамо у пару
док пред нашим умом мистерија сјаји –
пронађена срећа у вечноме сјају.

ПЛАМЕН И СВЕТИЊА: СТВАРАЊЕ ПОРОДИЦЕ

На прагу старом где су преци бдели
изнад сивих магли лажљивог века,
савија се гнездо, нови живот цели,
на закону Творца што кроз крв нам тече.

То је завет лозе, у камену презан,
где се мушко име кроз векове брани –
свето стварање породичног круга,
бедем што нас чува у суровој дани.

Под окриљем куће где славски сјај тиња,
сапутник и мајка подижу нам чеда,
ту се рађа младост, чистота и снага
што пред туђом силом поглед на доле не да.

Плод је чисте вере, Божанскога дара –
колевку нам спаса дечји осмех кроји,
то је срж и понос домаћег огњишта
што вековима гордо и у пркосу стоји.

Материјална врећа пролазна је беда,
а поштење наше духовно је злато,
породица права никад се не прода,
зато нам је њено слово свето дато.

Нема ту компромиса, нити лажних спрега,
када мајка децу за врлину спрема,
кичма је та челик, породична тврђа,
пред којом за срамне инертности нема.

Нека пламен вечно у срцима гори,
у слози и миру нека младеж спава,
стварање породице врховни је завет
што најсветлију Истину чува од заборава!

МАЈКА — ИЗВОР ЛОЗЕ И ЧУВАР ОГЊИШТА

На њеном је крилу свака повест речена
у глувоте добу када свемир ћути.
Изнад колевке наше бдела је та жена,
склањајући трње са животних пута.

Мајка је извор биолошке снаге,
еликсир што рађа и младост нам спаси –
чувар у завету породичне слоге,
пламен што се никад у кућном огњишту не гаси.

Она нас је учила да поштење сјаји,
да се пред неправдом очи не затворе.
У дубини душе њен благослов стоји
и када се олује око куће боре.

Њена је улога светиња и залог
док сурово живот уме да шамара.
Мајка је бедем, устав наше куће
из чије се вере нова лоза ствара.

ОТАЦ — СТУБ СЛОВО ЗАКОНА И КИЧМЕ

Од камена исклесан, непомична стена,
отац је у кући закон и сигурност,
његова је реч пресуда и мера
којом се у свету чува достојанственост.

Он не прича много, делом право кроји,
учио је младеж да подигну главу,
да пред туђом лажи поглед на доле не дају,
већ да хладна ума бране Истину и правду.

Он је кичму нашу ковао од челика
да не клекне никад пред партијском кликом.
Његов лични пример путоказ је трајни –
бити човек свој, не служити ником!

Отац је бранилац породичног Храма,
симбол части, речи што се не пориче.
На његовом завету, без гумице за брисање,
нова генерација победника ниче.

КРВНИ САВЕЗ: БРАТ И СЕСТРА

Из истог су корена две гране изникле
под окриљем дома где се завет чува,
везане кроз крв, кроз године дуге,
и када над кућом страшна вихор дува.

Брат је десна рука, ослонац и стена,
штит код неправде, корак испред стоји,
спреман да пред силом своју сестру брани
док пред умом његовим супарник се боји.

А сестра је душа, топлина огњишта,
молитва и светлост што у мраку сјаји,
верност која прати и у тешком дану,
чија чиста љубав породицу спаја.

Њен осмех је лек за братске немире
када живот сурово уме да шамара,
она чува част и предачко име
из чијег се срца нова снага ствара.

То је крвни савез што не зна за цену,
нити се та слога за дукате прода.
Заједно кроз живот подигнуте главе –
јер из наше куће непокор се рода.

Брат и сестра стоје к'о бедем од злата
док пред њиним браником лажи се руше,
савез им је вечан, без права на брисање,
чист и непобедив сред људске душе.

Подпоглавље 4: Критички и уставни идеали

АПСУРД ПАРАГРАФА: ДИКТАТ ИНЕРТНОГ АПАРАТА

На папиру сјаји Етички кодекс,
ал' параграф крије системску рупу:
за одговорност тамо пише нула
док бахатост штити послушних трупу.

Написали глупост што Истину вређа –
да судија *шреб*а знањем да влада,
па уместо струке и законског права,
у судницама нашим неправда влада!

То лабаво „*шреб*а“ поништава Устав,
док државни апарат незаконито суди.
Ако само *шреб*а обавезе нема,
па безвлашће сутра закон да нам куди!

У праву је живот цртеж без гумице,
зато норма мора бити изричита:
судија је *ДУЖАН* да поседује знања,
а не да се крије иза свог незнања
и да се понизно партијској елити клања!

На функцији бахатост, мањкавост израза,
инертно се слуша диригентска палица,
док уставна права у сивоме цеху
газе се лако, к'о небитна ставка.

Правна сигурност одавно је пала,
јер послушник само свој положај броји,
ал' пући ће лако та трула мрежа
кад адвокат оштро пред силом стоји.

Но, промениће се плоча и завршити бајка
када за грешке буду плаћали сами,
кад незаконит акт удари по цепоу –
неће више судити у корупцијској тами!

Када лична кривица на наплату стигне,
судиће по праву, Уставу и правди,
а адвокатски скалпел пресећи ће чворове
да се достојанственост из блата подигне!

ХРАМ СВЕТЛОСТИ: ПРАВОСУЂЕ ПО УСТАВУ И ЗАКОНУ

На темељу Устава, сред државног свода,
уздиге се стуб што слободу брани,
ту не сме да влада никаква самовоља
нити сиви интерес што долази са стране.

Правосуђе светло, по закону чисто,
где је сваки грађанин пред нормом једнак,
храм је праведности, законско станиште
у коме се чува људски живот вредан.

Судија је овде независан бедем,
везан само за Устав и за право своје,
његова је савест непомична стена
пред којом се лажи и притисци кроје.

Нема ту понизности нити сивих спрега,
у судници овој само закон суди,
а принцип добре управе и висока стручност
поверење враћају сред народних груди.

Свака је одлука формално савршена,
исписана знањем, без трунке инерције –
чувар је уставности и народних права,
бедем што нас брани од лоше дирекције.

Правна је сигурност ту трајна валута,
а Истина оштра, светла и далека,
у таквome систему, на крају тог пута,
законита правда сваког човека чека.

Подигнимо главу, чувајмо ту визију,
нека светли Устав к'о највиша тачка,
правосуђе наше мора бити бедем –
где је реч закона трајна и судијска!

БЕЛЕШКА О АУТОРУ И НАУЧНО-ПРОФЕСИОНАЛНИ СУБЕРЕНИТЕТ

Адвокат Иван С. Петровић рођен је са примарним фокусом на заштиту људских права, уставности и законитости. Његов професионални пут представља бескомпромисну борбу против бирократске инерције, незаконитости и свих облика дискриминације и самовоље у јавном и правосудном сектору.

I. ИНСТИТУЦИОНАЛНЕ ФУНКЦИЈЕ И ПРАВОСУДНА ВЕРИФИКАЦИЈА

Аутор поседује највиши степен званичне правосудне верификације у Републици Србији, са успешно положеним испитима за највише државне и правосудне функције:

- Испит за судију три нивоа судова (Основни, Виши и Прекршајни суд) – верификован од стране Високог савета судства.
- Испит за јавног тужиоца – верификован од стране Државног већа тужилаца.
- Испит за јавног извршитеља – Министарство правде Републике Србије.
- Бивши Саветник за заштиту права пацијената града Краљева.
- Бивши заменик Локалног омбудсмана града Краљева (Заштитника грађана).
- Оснивач и шеф Адвокатске канцеларије „Петровић“ у Краљеву, специјализоване за уставно право, радне спорове, мобинг, дискриминацију и заштиту права грађана пред државним апаратом.

II. СЕЛЕКЦИЈА НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА (Опус од преко 10 студија)

Његов стручни и критички легитимитет заснован је на преко десет објављених научних радова у водећим домаћим и међународним часописима и зборницима, као и у водећим правним базама (*Paragraf Lex* и *Interlex*), који се баве сецирањем системских мањкавости:

1. „Повреде права пацијената у домаћој пракси и механизми заштите“ – Стручни часопис „Правни инструктор“, Интерлекс, Београд.
2. „Заштита од злостављања на раду (мобинг) и сиречавање дискриминације у јавном сектору“ – Међународни научни зборник (Нови Сад / Источно Сарајево / Пале).
3. „Алтернативно решавање спорова: Анти-мобинг медијација и уставни оквири вансудског поравнања“ – Правна пракса и теоријски преглед, Београд.
4. „Анализа дискриминационих одредаба у медицинској рехабилитацији и уставно-правни аспекти одбране права особа са менталним сметњама“ – Студија случаја уставне иницијативе против РФЗО-а, Параграф Лех.

ЕПИЛОГ: ВЕРИФИКАЦИЈА ВЕЧНОГ ЦРТЕЖА

Круг литигаторске и научне супремације је коначно математички и уставно затворен. Од хладног ходника Градске управе града Краљева, преко тријумфалног обарања Правилника РФЗО-а, па све до непробојног бедема самосталне адвокатуре, свака линија на овом цртежу је повучена мастилом које историја не може обрисати. Борба за правну сигурност грађана Краљева и заштиту најосетљивијих група више није изоловани инцидент, већ суверени систем који мења свест правосуђа из корена.

Нека ова хроника служи као путоказ новим генерацијама правника да пред силом и лажима никада не спуштају поглед надоле, већ да кичму држе као непомичну стену. Апликацијом Квалификованог електронског потписа на ове странице, дигитални легитимитет се спаја са заветом лозе и предачког поштења. Мир је успостављен, параноја противника је активна, а закон наставља своје хируршко дејство тамо где смо најопаснији — у судници.

Аутор, рецензирани научник и чувар Устава,
Адвокат Иван С. Петровић
(Верификовано дигиталним КЕП сертификатом кроз систем е – Суд)

ФИНАЛНИ ПРОЦЕСНИ ПОТПИС

„На овом цртежу нема ђумице за брисање. Свака линија у овој књизи повучена је знањем, свака реч је записана Истином, а сваки мој следећи пошез биће изведен хируршки прецизно пред лицем Устава Републике Србије.

Онима који право за цезаре кроје и који се понизно партијској елити клањају, јасно поручујем: Устав није монета за пошкосуривање, а за бахатост, неспручност и инерцију у правосуђу ускоро ћете плаћати из сопствене цене. Мој поглед је подигнут горе, моја кичма је непомична стена, а борба за праведност се наставља тамо где сам најопаснији — у судници.“

У Краљеву, године 2026.
Адвокат Иван С. Петровић

Иван С. Петровић
АДВОКАТ
Краљево, ул. Томислава Антића Циглија бр. 63

Digitally signed by
ИВАН ПЕТРОВИЋ
014583713 Auth
Аутор
Краљево
Адвокат Иван С. Петровић,
+38166/888 8 888,
advokat@ivanpetrovic.rs
06 September 2026 04:14:09

